

Boykot

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 24 Aralık 2011 19:42 - Son Güncelleme Pazartesi, 26 Aralık 2011 13:12

Boykot

Fransa hem iç politikada, yaklaşan seçimler öncesi heybesini doldurmak, ve hem de uluslararası alanda batılıların ciddi anlamda önemseydiği 1915 olaylarına ilişkin sözde 'mazlumun yanındayız' mesajı vermek adına Ermeni kartını oynuyor. Her ne kadar senato kararı daha bağlayıcı olsa da Cezayir asıllı Fransız bir parlamenterin verdiği teklifin Fransa Meclisi'nden geçmesi uluslararası kamuoyunun gündemini hayli meşgul etti.

Türkiye Hükümeti Büyükelçisini geri çağırdı, bir dizi yaptırım kararı aldı almasına ancak tüm bunların ne kadar 'yaptırım' olacağı ya da yeterli olup olmayacağı daha çok tartışılacağı benziyor.

Tüm dış politikasını batıya endekslemiş Türkiye'nin bu kararın çıkmasında ne kadar etkili olduğu sorusu ise üzerinde durulması gereken bir başka nokta. Zira iflasın eşiğine gelmiş AB'nin kapısında beklemeyi bir devlet politikası haline getirmeye çalışan hükümetlerimiz, birliğin iki lokomotif ülkesinden biri olan Fransa'yı kapılarda beklemekle hiç şımartmadı mı dersiniz?

Diplomaside kararlar, açıklamalar ardı ardına gelirken sivil inisiyatiflerce yapılan Fransız ürünlerini almama çağrıları da gecikmedi. Dernekler, platformlar ve duyarlı olan her kesim Fransız Başkonsolosluğu yahut Büyükelçiliği önünde toplanarak siyah çelenkler bırakıyor, Fransız ürünlerinin alınmamasını telkin ediyor. Bu, 'Fransa'ya haddini bildirme' refleksinde bir gariplik yok ancak mevcut hükümetin de Fransa'ya karşı tavrını olumluleyen bu hareketlerin daha gerisinde, 'Fransa'dan aldığımız ne varsa iade edelim' çıkışını görmek, hükümeti de bu anlamda yönlendirmek daha sağlıklı olabilir mi diye akıllara gelmiyor değil.

Boykot

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 24 Aralık 2011 19:42 - Son Güncelleme Pazartesi, 26 Aralık 2011 13:12

Örneğin şimdilerde 'insanlığın ortak değerleri' diye yutturulmaya çalışılan, tarihi 1789'lara kadar uzanan süreçlerde meydana gelen fikirlerin iadesi de dillendirilir mi acaba? Mesela Avrupa'nın geçirdiği kilise baskısını hiçbir zaman görmemiş, engizisyonları olmamış, din ile devletin yoğrulmasından büyük bir medeniyeti inşa etmiş tarihi bir coğrafya olarak laikliği de mi iade etsek diyorum?

Sonra Müslüman toplumların arasına ayrılıktan başka bir şey sokmamış olan ulus-devlet modeli ve milliyetçiliğe ne dersiniz? Hazır Anayasa yapım süreci de devam ederken Fransa'dan aldığımız İdare Hukukunu iade edersek hantallaşmış bürokratik yapımız rahat bir nefes alabilir mi?

Carrefour gibi Fransa merkezli büyük marketlerden alışveriş yapmamak, hayli piyasası olan Renault, Peugeot gibi ve Fransız malı olduğu artık tescillenmiş olan otomobillere binmemek, sözüm ona 'herşeyi düşünen' paris etiketli Tefal marka düdüklü tenceresiyle kuru fasulye pişirmeyi reddetmek ya da Fransız burjuvazisinin gösterişini temsil eden Pierre Cardin'in şık kıyafetlerini giymemek pekala makul tercihler olarak değerlendirilebilir. Fakat her kriz sonrası kriz yaşanan ülkelerin ürünlerini satın almayarak 'sivil ekonomik yaptırım' uygulamakla beraber, genelde Batı'nın özelde ise şımarık Fransa'nın bizi biz etmekten çıkarıp kendimize dahi oryantalist nazarıyla baktıran neyi varsa iade etmek daha yerinde olmaz mı?

Ya da belki en başından almalıyız. Seksen küsür senedir maruz bırakıldığımız pozitivist eğitim sistemimizin dayattığı dili değiştirmekle başlayabiliriz işe. Dilimizin yabancı kelimelerin saldırısına uğradığı ve okuduğunuz yazıda dahi örneklerine rastlayabileceğiniz kelimeler yerine Osmanlıca harmanından bazı sözcükleri ihya etmek için çabalayabiliriz. Mesela Fransızca'dan devşirme 'boykot' sözcüğüne karşılık yeni bir sözcük arayarak ilk adımı atabiliriz.

Benden söylemesi...

Hüseyin Yahya Şekerci / hyahya.sekerci@argeenstitu.org